

Fotbal

v kraji

KAREL HAVLÍČEK:
O stadionu v Červeném Kostelci

JÁN MELEK:
Lékař v barvách Lokomotivy

MARTIN MERGANČ:
Vzpomínky kanonýra

V&H PRINT
TISKARNA
HLÁVKO s.r.o.

*Tisťeme pro vás
ve dne v noci ...*
www.vhprint.cz

Osobnosti OFS Hradec Králové historie (1. díl)

■ **2007 – 1. ročník:** Fejfar Jaroslav (Sokol Dohalice), Kalina Antonín (FC Slavia Hradec Králové), Musil Miroslav (Sokol Myštěves), Pražák Josef (Sokol Malšova Lhota), Ryba Jiří (SK Převýšov), Souček Josef st. (FC Olympia Hradec Králové).

■ **2008 – 2. ročník:** Dlab Ladislav (rozhodčí, In Memoriam), Hopko Miroslav (Slavoj Předměstí), Kolovratník Jan (rozhodčí), Krejčí Zdeněk (FC Hradec Králové), Novotný Bohumil (FC Olympia Hradec Králové), Špina Václav (Dopravní podnik – Liga amatérů).

Okresní fotbalový svaz Hradec Králové každoročně pravidelně vyhlašuje prestižní anketu "Osobnosti OFS Hradec Králové". Cílem je především morální ocenění funkcionářů, hráčů, trenérů, rozhodčích a jiných činníků, kteří vstoupili do povědomí fotbalové veřejnosti jako protagonisté nezištné a výchovně příkladné dlouhodobé činnosti, bez ohledu na vlastní sportovní výkonnost.

Tato anketa byla založena v roce 2007, doposud se tedy do roku 2019 uskutečnilo 13 ročníků a dohromady tak již bylo 91 oceněných. Nedávno byl vyhlášen 14. ročník a laureáti budou známi letos na podzim.

■ **2009 – 3. ročník:** Beránek Jaroslav (rozhodčí), Brandýský Jaroslav (rozhodčí), Komárek Vladimír (rozhodčí), Prošvic Petr (FC Slavia Hradec), Rejchrt František (TJ Velichovky), Vávra Zdeněk (Spartak Kosičky), Zezulka Václav (Sokol Lovčice).

Foto: Lubomír Douděra

■ Sokol Lípa nad Orlicí, účastník skupiny B JAKO I. B třídy.

Foto: Archiv FVK

■ V zápase Poháru mladšího dorostu udolal SK Jičín tým FKM Javorka/SK Miletín 7:2.

Foto: Josef Veselý

ORANGEBALL
sport marketing

SPORT MARKETING

EVENTS

ADVERTISING

ORANGE BALL s.r.o.

Na Ležánkách 1860
530 03 Pardubice

info@orange-ball.cz
www.orange-ball.cz

Moment před brankou Slavie v matchi s S. K. Hradec Králové 1:3 - dobová popiska z novin Sportsman ze dne 15. října 1924, hráno na starém hřišti u nemocnice.

Reprofoto: Archiv Lubomira Douděry

WEB O HRADECKÉ HISTORII

Vyznavači historie určitě ocení web, který se řadu let zabývá historií fotbalu na okrese Hradec Králové. Jedná se určitě o unikátní souhrn informací, tabulek, fotografií atp. Určitě zde najdete mnoho zajímavých informací a každý klub může stále přispět k doplnění a aktualizaci.

Navíc na webu budou další novinky.

Jaké? To vysvětluje zakladatel webu Martin Šmied: „Pokouším se, za pomoci dostupného periodického tisku, mapovat historii kopané v okrese Hradec Králové, historii jeho fotbalových oddílů. A to aktuálně od roku 1900 přes první pravidelně dostupné informace z tisku od padesátých let minulého století až po současnost. Mým zdrojem je vlastní archiv, weby fotbalových oddílů, občasně příspěvky archivářů a pamětníků, především městská a vědecká knihovna. Za pomoci historických periodik zde najdete chronologicky seřazené tabulky skončených sezon, komentáře, zajímavosti nebo dobové fotografie. Následně i stručně popsané působení okresních týmů v okresních, krajských nebo dokonce republikových soutěžích. Pokusím se i postupně uvést historii jednotlivých oddílů samostatně, tak jak je nabízí např. jejich webové stránky. Budu vděčný za vaše příspěvky, typy a komentáře např. k chybným údajům, které se zda objeví.“

Odkaz:

<https://historie-fotbalu-v-okresu-hk.webnode.cz/>

BRODSKÝ LEŽÁK EVROPSKÉHO FORMÁTU

3. místo
v kategorii
ležák
českého
typu

BOHEMIAN-
STYLE PALE
LAGER

BRONZE AWARD 2019

www.hbrebel.cz

OBSAH:

- Fotbalová osobnost: Martin Merganc, bývalý útočník FC Hradec Králové, FK Náchod či SK Týniště nad Orlicí 4
- Seriál o pravidlech: Hra rukou 5
- Votrok krajský přebor: Karel Havlíček, předseda TJ Červený Kostelec 6
- AM Gnol I. A třída: Jiří Odvárko, opora TJ Lázně Bělohrad 7
- AM Gnol I. A třída: Martin Diviš, záložník SK Česká Skalice 8
- AM Gnol I. A třída: Ján Melek, záložník Lokomotivy Hradec Králové 9
- JAKO I. B třída, skupina A: Tomáš Klaban, útočník FK Kopidlno 10
- JAKO I. B třída, skupina A: Miroslav Harasevič, hrající trenér Sokola Hejtmánkovice 11
- Divize C: Patrik Doubic, útočník MFK Trutnov 12
- Mládežnické soutěže: Radek Kareš, trenér Cidliny Nový Bydžov U12 13
- OFS Hradec Králové 14

Fotbalový časopis o kopané Královéhradeckého kraje

Vydává:
FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce:
Habrmanova 192/2
501 01
Hradec Králové

Kontaktní osoby:
Ing. Michaela Zimová,
predplatne.fotbalvkraji@seznam.cz

Grafické zpracování:
Iveta Vrbová

Distribuce:
Česká pošta

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 15368, ISSN 1214-8067, IČO:22881107, č.ú: 246291098/0300

Vychází ve středu v době fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: neděle
Nevyžádané fotografie a rukopisy se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce. Příspěvky honorujeme pouze na základě vzájemné dohody s autory. Redakce si vyhrazuje

právo příspěvků dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl
V jediném odehraném jarním kole Votrok krajského přeboru vyhrála hradecká Olympia v Rychnově nad Kněžnou 2:1.

MARTIN MERGANC, BÝVALÝ ÚTOČNÍK:

Potřeboval jsem se toulat a čekat na příležitost

Když se řekne Merganc, většině hráčů, fotbalových odborníků či fanoušků naskočí jeho štače v Náchodě či Týništi nad Orlicí. Obávaný útočník trápil obrany soupeřů ve více soutěžích. Na kontě má tučnou porci vstřelených branek, pomohl porazit velké týmy a na konto si v dresu Hradce Králové připsal i tři ligové starty. Forward, jenž s fotbalem skončil v Týništi nad Orlicí, může být na svou kariéru náležitě pyšný. Ale zároveň tvrdí: „Mohli jsem to určitě dotáhnout dál.“

Mnoho hráčů vám může vaši kariéru závidět. Jak byste ji popsal?

Od mladších žáků jsem hrál v Hradci, zahrál si všechny ligové mládežnické soutěže a v dorostenecké lize patřil mezi nejlepší střelce. Najednou jsem byl v kádru áčka a čekal na příležitost. Potom se to tak nějak zvláště táhlo, pendlování mezi A týmem a B týmem, do toho nějaká drobná zranění a sezona vždy hodně rychle utekla. V sezoně někdy kolem roku 2004 – 2005, kdy se v Hradci hrála druhá liga, se tehdy čekalo na výplatu déle než tři měsíce, nevědělo se, jak to všechno bude, končila mi smlouva a do toho přišla nabídka z ambiciózního Náchoda, který hrál na špičce třetí ligy. V té době už v Náchodě hráli bývalí hráči Hradce v čele s tehdejšími lidry mužstva Karlem Havlíčkem. Mluvil se o postupu do druhé ligy, chtěl jsem pravidelně hrát a nakonec jsem na nabídku kývl. Tenkrát mně to mělo v Hradci hodně za zlé.

Pokračujte.

Když se na to zpátky podívám, tak si říkám, že jsem to mohl ještě zkusit užstat, ale nelituju toho. Dokonce mi pak Michal Šmarda po nějakém čase, když se mi v Náchodě dařilo, nabízel, abych se vrátil, že mi tu šanci dá. Už jsem byl ale v Náchodě spokojený a vracet se mi nechťelo. Nakonec jsem tam prožil krásné roky, měli jsme skvělou partu, patřil jsem mezi nejlepší střelce ČFL. Odehráli jsme spoustu kvalitních zápasů proti silným soupeřům, porazili ligová mužstva v pohárech. Rád také vzpomínám na utkání na Letné se Spartou, byl to přátelský zápas, jednalo se o poslední přípravu Sparty před ligou, trenéři Hřebík s Kotalem.

Na Spartě jste byl hodně vidět, že?

V dresu Náchoda si Martin Merganc zahrál i proti ligovému Jablonci.

Foto: Zdeněk Majer

Sice jsme prohráli 4:2, ale dal jsem gól a na druhý nahrál Marcelu Hájkovi. Pamatuju si, že se mi v tom zápase hodně dařilo. Druhý den po zápase přestoupil Kováč za 100 miliónů do Moskvy a my hráli v Rychnově na umělé přátelák, tuším, že proti Černíkovcům (usměje se).

Další vaši štači byly Živanice.

Tam se mi zas tolik nedařilo, ale pomohl jsem svými góly vyřadit v poháru druholigové Vítkovice (1:0) a Mladou Boleslav pod trenérem Uhrinem (1:0), který byl po zápase úplně na prásky. Bylo z toho čtvrtfinále poháru ČMFS, což bylo na divišní mužstvo celkem nevidané. Ve dvoukolovém čtvrtfinále jsme už nestačili na Jablonec. Po těchto zápasech byl o mě a Gorola zájem právě z Jablonce. Pak zastávka na půl roku v České Skalici a poslední štače Týniště n. O.

Jste s kariérou spokojený?

Asi ano. Mohli jsem to dotáhnout určitě dál, ale zároveň jsem vděčný, že se mi vyvíjela těžká zranění a v posledních klubech jsem si fotbal užíval.

Zahrál jste si první ligu. Jak na to období vzpomínáte?

Jak říkáte, zahrál jste si první ligu... Jednalo se pouze o tři starty - dvakrát pod trenérem Uličným (venku v Dmovicích a doma proti Příbrami) a jednou pod trenérem Kalvodou (v Hradci proti Českým Budějovicím). Vždy jako střídající hráč. Bylo mi devatenáct, dvacet let, nastoupil jsem tam na posledních pětadvacet minut a celkem rychle to uteklo (usměje se). Tuším, že jsem z těch tří zápasů vystřelil asi dvakrát nebo třikrát na bránu a z toho jednou celkem nebezpečně proti Příbrami. Po té mojí střeře, kterou brankář vyrazil, dorážel Honza

Martin Merganc končil kariéru v dresu Týniště.

Foto: Vojtěch Podstavek

Kraus zblízka nad a zápas skončil 0:0. Škoda, co si vzpomínám, tenkrát na ten zápas byly vypsané nějaké větší prémie. Potom se sestoupilo do druhé ligy, tam už jsem si připsal daleko víc zápasů.

Náchod, nebo Týniště? Který klub je vám bližší?

Myslím, že oba stejně. Dal jsem v obou týmech hodně gólů, byla tu skvělá parta, přátelské prostředí. Rád na to vzpomínám. Náchod byl více profesionální, více těžších zápasů, poháry s ligovými mužstvy. Samozřejmě je to tím, že se hrála ČFL. Týniště je zase kousek od Hradce, domácí prostředí, kamarádi z dorosteneckých kategorií, špička krajského přeboru, postup do divize. To hlavní ale je, že v obou klubech byla skvělá parta a fajn lidi okolo, které jsem poznal.

V krajských soutěžích jste pak pravidelně patřil k nejlepším střelcům. Víte, kolik zhruba gólů jste stihl nastřílet?

Tak to by mě celkem zajímalo. V krajském přeboru to bylo většinou kolem 25-30 gólů za sezonu. Teď mě tak napadlo, mohl byste mi to nějak zjistit, prosím? (směje se)

Na jaké obránce se vám hrálo nejhůř?

Rychlý, tvrdý, důrazný a do toho ještě když vyhrožoval, že mě pokope.

Byl jste vždycky útočníkem?

Odmala. V záloze jsem nevydržel běhat a ještě se muselo bránit. Potřeboval jsem se potulovat vpředu a čekat na svoji příležitost. Výběr místa a být včas na správném místě se mi celkem dařilo.

Kariéru jste už poměrně před dlouhou dobou ukončil.

Bude to už skoro pět let, po sestupu Týniště z divize zpět do krajského přeboru. Narodila se

mi druhá dcera, chtěl jsem si od fotbalu na chvíli odpočinout a nakonec už jsem nikdy nezačal. Pamatuji si, že asi dva roky mi neustále někdo volal, abych k nim šel hrát. Sám se divím, že jsem odolal.

Fotbal vám nechybí?

Upřímně - dnes už ne. Užívám si volné víkendy s rodinou. Chodím si zahrát občas malou kopanou, a to mi stačí. Někdy se jdu podívat na krajský přebor do Třebše nebo do Vysoké. Některé zápasy jsou celkem dobré, je to hodně bojovné. I na těchto zápasech jsou vidět pěkné individuální akce. Naposledy si pamatuji krásný gól Kincla, syna trenéra Třebše, do sítě exhradeckého Lindra v dresu Kratonoh.

Co říkáte na předčasný konec letošní sezony?

Je to škoda jak pro hráče, tak pro fanoušky, to je jasné. Na druhu stranu vidíme, co se děje, takže je to logické vyústění této situace. Jsou horší věci, musíme si zkrátka počkat, ono se to zase rozběhne.

Pracujete pro pojišťovnu, která je partnerem svazu. Jak spolupráce probíhá?

Spolupráce se svazem a komunikace jde z hlavní části přes našeho krajského ředitele. Já osobně jsem občas v kontaktu s předsedou krajského svazu Václavem Andrejsem. Pokud by chtěl někdo z fotbalistů pojištění, může se na mě obrátit (směje se).

Co děláte ve volném čase?

Věnuji se rodině, mám dvě dcery (osm a čtyři roky), takže se doma nenudíme. Občas si jdu zaběhat nebo na kolo. Starší dcera dělá atletiku v Hradci na Sokole a trochu pomáhám trenéru Metelkovi při trénincích. (pvh)

MARTIN MERGANC

Narozen: 2. července 1982.

Mateřský klub: Opočno.

Hráčská kariéra: Douleby n. Orl., Kostelec n. O., Hradec Králové (žáci – do roku 2005), Náchod, Živanice, Česká Skalice, Týniště n. O.

Ligové starty: 3.

Úspěchy: Několikrát vítěz ankety krajského střelce Deníku, v krajském přeboru většinou v ideální sestavě Deníku, 14 branek v MOL Cupu.

Co je ruka? A co ne? Klíčový je úmysl

V novém seriálu Fotbalu v kraji se budeme zabývat zapeklitostí některých pravidel. Jako první jsme vybrali hraní rukou. Do problematiky vás zasvětil Lukáš Votěch, sudí a člen komise rozhodčích krajského svazu.

Hra rukou

- Hrát rukou bez omezení smí pouze brankář ve vlastním pokutovém území (velké vápno).
- Pojem ruka nám Pravidla definují oblast paže od ramene až ke konečkům prstů (ramenem se hrát smí).
- Obecně lze konstatovat, že za zahrání míče rukou by měl rozhodčí posuzovat, jestli dané družstvo zadržením nebo zahráním míče získalo výhodu.
- Herní trest je určen dle místa kontaktu ruky a míče, což znamená mimo vlastní pokutové území je to přímý volný kop (přímý kop) a ve vlastním pokutovém území je to pokutový kop (penalta).

Kdy jde o přestupek?

- Úmysl hráče zahrát rukou (prostě do toho plácne, je to všem zřejmé).

• **Zda se jednalo o pohyb ruky k míči** (souvisí s úmyslem) - **toto je největší vodítko.**

- Nepřirozená pozice ruky vzhledem k pohybu a postavení těla v dané herní situaci (hráč má ruku nepřirozeně od těla při běhu, ve stoji a zvěšuje svůj prostor těla – hráči si dávají při centrech ruce za záda a někdy se až nepřirozeně bojí doteku ruky s míčem).
- Hráč má možnost předejít kontaktu s míčem a neudělá to (míč letí dlouho na hráče a ten nemá i při svém časovém komfortu snahu jím nezahrát rukou).

Kdy nejde o hraní rukou?

- Hráč neměl možnost předejít kontaktu míče a ruky (tzv. nastřelená ruka z blízka, kdy ruka je v přirozené pozici u těla).
- Přirozenost pozice ruky (přirozeně

Nejslavnější ruka v dějinách. Argentinec Diego Maradona takhle pokořil ve čtvrtfinále mistrovství světa v Mexiku 1986 anglického gólmána Petera Shiltona. Rozhodčí gól uznal a Argentina se nakonec stala mistrem světa.

Foto: Archiv FVK

Vyhodnocení hraní rukou je pro rozhodčí dost zapeklité. Foto: fotbal.cz

podél těla nebo u těla, pozice ruky odpovídá přirozenému biomechanickému pohybu těla – hráč při běhu přirozeně máchá rukou podél těla, při výskoku na míč je přirozený pohyb rukou vzhůru podél těla).

- Jednalo se o pohyb míče k ruce.
- Hráč se míče dotkl rukou nechtěně při nebo po pádu na zem po souboji o míč s protihráčem.
- Hráč si instinktivně křeje před prudce vystřeleným míčem choulstivé partie (hrudník, obličej, genitálie apod.).
- Hráč s evidentní a kontrolovanou snahou odkopnout nebo odhlavičkovat míč ho trefí na vlastní ruku. Pokud je evidentní snaha zahrát a následně by míč zasáhl ruku i v nepřirozené pozici (třeba nad hlavou), tak se jedná o přestupek.

Záludnosti

- Hráč si zpracovává míč a po zpracování se míč dotkne jeho ruky v přirozené pozici - **není pře-**

stupek.

- Hráč si zpracovává míč a po zpracování se míč dotkne jeho ruky v nepřirozené pozici (např. nad úroveň ramene) - **jde o přestupek**
- Hráč v obranném skluzu zahraje míčem rukou, která je vystrčena bočně a vertikálně od těla - **jedná se o přestupek.**
- Hráč v pádu na zem se opírá kolmo a přirozeně rukou o zem, kdy ruka zároveň zastaví letící míč - **nejedná se o přestupek** - jelikož padat se snahou se opírat kolmo o zem je přirozený pohyb.
- Podle změn pravidel od léta 2019 se hráč po jakémkoli doteku míče a ruky (i v přirozené pozici) nesmí vytvořit přihrávkou pro svého spoluhráče zjevnou brankovou příležitost nebo sám dosáhnout branky.
- Protihráč nastřelí nebo hlavičkuje míč do nepřirozené pozice ruky hráče soupeře z blízka - **jedná se o zahrání míče rukou s následným herním trestem.**

Kvalita není jako dřív. Nová generace potřebuje čas

Jsou jména, která netřeba dlouze představovat. A jedním z nich je ve fotbalovém prostředí Karel Havlíček, bývalý skvělý hráč a v současnosti trenér české reprezentace U 15. Obránce, jenž oblékal dres Hradce Králové, Jablonce či Náchoda, v kariéře nasbíral sto dvacet sedm ligových startů a vstřelil v nich dvě branky. Poslední roky v roli aktivního fotbalisty strávil v Červeném Kostelci hravícím Votrok krajský přebor, kde je v současnosti předsedou klubu.

Podzimní část sezony Červenému Kostelci nevyšla. Čím si to vysvětlujete?

Z mého pohledu je tu dlouhodobější rozměr. Za poslední léta, kdy jsme byli štikou krajského přeboru, nám z různých důvodů skončilo mnoho kvalitních hráčů. Někteří šli do nižší, někteří do vyšší soutěže a někteří dokonce skončili. Byla tu kvalita ve jménech jako je Janko, Škoda, oba Hlavovi, Macek, oba Vítovi, Martínek, Gross, Vlček, Koval, Kobos. To jsou hráči, které v kraji každý zná. Místo nich teď nastupuje nová generace a chce to určitě čas. Uvidíme, jestli vůbec nová generace dosáhne takových kvalit.

Jak těžké pro vás bylo přijmout fakt, že tým po minulých sezónách najednou hraje o záchranu?

Rozhodně to těžší je, ale je to fakt, který vyústil z toho, co už jsem zmiňoval. Kluci sice mají snahu, bojují, chodí dokonce celkem solidně trénovat, ale ta kvalita zkrátka není taková. Tento fakt jsme museli přijmout. Podepsalo se to hodně i na návštěvnosti. Pokud jsme byli předtím na průměru zhruba 300 diváků na zápas, tak na podzim to bylo kolem 200 lidí. Mrzí nás to, ale musíme to překousnout a fanoušky zase vrátit do ochozů dobrou hru.

Co nejvíce mužstvu chybělo?

Z mého pohledu jednoznačně střelec. Některé výkony špatně nebyly, ale bohužel ve finální fázi jsme to nedokázali zúročit. Někdy jsme zahazovali šance a naopak si myslím, že jsme v defenzivě nebyli tak důslední. Tak jak jsme byli dřív zvyklí hrát útočný fotbal a do ofenzivy se zapojovali ve větším počtu hráčů, tak jsme teď v tomto směru neměli takovou sílu a nepřestříleli to jako dřív.

Tým byl vždy hodně silný hlavně na domácím půdě.

Ano, to byla vždy naše velká zbraň - domácí publikum a hlavně, když se hrálo „na hospodu“, kde bylo těch fandů nejvíc. To mělo obrovskou sílu. Na domácí zápasy se dalo chodit s tím, že pravděpodobně vyhrájeme. Ta kulisa a síla týmu byla opravdu velká. Vinou epidemie koronaviru byla sezona ukončena. Co k tomu říci?

Přijali jsme to jako fakt, který zasáhl celou naši společnost. Nic jiného dělat nemůžeme. Musíme počkat, jak se virus bude dál vyvíjet a co na to naše vláda. Nezbyvá než vyčkat doby, kdy už to konečně zase začne.

Přece jenom, neoddechli jste si v Červeném Kostelci trochu? Jaro mohlo být pro mužstvo hodně těžké.

Na rovinu říkám, že ne. Čekali jsme těžké jaro, ale myslím, že jsme měli před poslední Dobruškou dostatečný náskok. Situace v divizi jasně ukazovala, že by mělo padat pravděpodobně jedno mužstvo. Sestupu jsme se neobávali, i když samozřejmě nikdo spadnout nechce. Já věřím tomu, že by se mužstvo na jaře ještě víc semklo a vyhouplí bychom se o kousek výš. Potřebujeme tým doplnit střelcem a myslím, že to bude pro příští rok dobré. **Nepřipouštíte si tedy možnost, že by Červený Kostelec mohl přebor opustit?**

Připustit si musíme všechno. U nás v Česku jsme s každým pádem divně nastavení v tom, že zkrátka pád do jakékoliv soutěže je u nás obrovskou tragédií a zlomem všeho. Samozřejmě to není dobře, ale vždycky někdo spadnout musí. Myslím, že bychom určitě nesestoupili, ale připouštět jsme si to museli. Situace nebyla dobrá, a kdyby se špatně vyhodila v divizi, tak by nás to třeba potkalo. Ale to je kdyby.

Pojďme k příjemnějším věcem. V Červeném Kostelci se plánuje rekonstrukce zázemí. Jak se vyvíjí?

Předně nevím, jestli je to úplně příjemnější věc, protože nás to taky dostává celkem do kolen. Za poslední rok nebo rok a půl se pro fotbalové zázemí udělalo strašně moc. Intenzivně se pracovalo na získání dotace. Město v minulém roce přislíbilo, že postaví stadion, i kdyby nedopadla dotace, o kterou jsme moc usilovali. Dlouho jsme čekali na vyjádření MŠMT. Bohužel v minulých dnech přišla negativní zpráva a ty hlasy od některých zastupitelů, že by se teď stavět nemělo, jsou pro nás nepřijemné.

Současný stav zázemí ale není vůbec dobrý.

Náš stadion, na kterém působíme od roku 1954, je opravdu v dezolátním stavu. A za funkční období, ve kterém jsem předsedou fotbalového oddílu, se čtyři roky mluví o tom, že se bude rekonstruovat, a tak nemá cenu do něčeho moc investovat. Situace se dostala do fáze, že je tu s prominutím ostuda někoho vítat. Samozřejmě bereme vážně fakt, že přijmy do města asi vinou současné situace nepůjdou v takové míře, ale myslíme si, že je město v dostatečně dobré finanční kondici. Věříme proto a přejeme si, aby zastupitelé zvedli ruku pro to, že se musí kopnout. Ten stadion by tu měl být, protože si to ti lidé, kteří se kolem fotbalu pohybují, včetně dětí, hráčů,

rodičů, trenérů, zaslouží.

Můžete stručně celý záměr rekonstrukce popsat?

Plán je takový, že bychom chtěli ten náš malý stadionek, který je fotbalově výborný, zachovat v podobném stylu jako je teď. Vedle je postaven tenis, který projektoval stejný člověk jako naše fotbalové zázemí. Nyní máme kabiny s tribunou oddělené. Nový záměr je takový, abychom byli pod tribunou v kabinách a vycházeli zespoda. Myslím, že je to pěkně udělané jak funkčně, tak designově. Jak říkám, chceme, aby se ráz fotbalového stánku změnil minimálně a spíš se vzhledem ke své funkci dostal do nového hávu.

Co si od toho slibujete?

Hlavně to, že se nebudeme muset bát, že nám něco spadne na hlavu. Druhá věc je ta, že se nebudeme stydět přivítat jakéhokoliv soupeře. Samozřejmě to znamená větší pohodlí pro diváky, hráče a určitě i maminky a tatínky, kteří teď radši vezmou dítě po tréninku hned domů, než aby se osprchovalo na hřišti. Teď už je to tu nedůstojné.

Jaký dopad podle vás může mít dlouhá pauza na celý amatérský fotbal?

Na tuto otázku nikdo teď asi nedokáže úplně přesně odpovědět. Nejsem věstec, ale věřím tomu, že jak ekonomika, tak všechny sporty a obory, které jsou teď zabrzděny, se budou chtít vrátit do normální kondice. Nedokážu odhadnout, v jakém rozmezí se to komu povede, ale kdo fotbal bude chtít dál dělat, tak se do toho normálně zapojí. Doufám, že všechno poběží v normálu, v jakém to bylo předtím.

(pvh)

Karel Havlíček na lavičce reprezentace do 15 let.

Foto: fotbal.cz

KAREL HAVLÍČEK

Narozen: 19. července 1969.

Hráčská kariéra: SK Hradec Králové, FK Pardubice, Železářny Třinec, SK Hradec Králové, FK Jablonec, Nitra, Náchod-Deštné (hravící trenér), nižší soutěže: Červený Kostelec, Broumov, Babí, Úpice. Ligové starty/góly: 127/2.

Trenérská kariéra: 2006 - 2009 Letohrad, 2009 - 2010 Sokolov, 2010 - 2011 Červený Kostelec, 2011 - 2012 Náchod, 2012 - 2013 Nový Bydžov, 2012 - 2016 Grassroots trenér mládeže (U13, U14 - MKS a U15 - Kouba Cup), 2013 - 2018 FC Hradec Králové (šéftrenér mládeže, trenér U16, U17, U19, trenér A-týmu), 2018 - 2019 SK Dynamo České Budějovice (U19), 2019 - současnost česká reprezentace U15.

JIRÍ ODVÁRKO, OPORA LÁZNÍ BĚLOHRAD:

Myslím, že bychom hráli v horní části tabulky

Kde by se mužstvo Lázní Bělohradu pohybovalo v tabulce, kdyby nedošlo k předčasnému ukončení sezony? Jeden z pilířů sestavy, Jiří Odvárko, má jasno. Jeho tým, který musel zkusnout sestup z Votrok krajského přeboru, nakonec v AM Gno1 1. A třídě obsadil až desáté místo. Ale zklamání v Bažantnici rozhodně nepanuje. „Snažíme se zapracovávat mladé hráče,“ připomíná důrazný útočník, jenž však v poslední době nastupuje na postu stopera.

Bělohrad ještě minulou sezonu kopal krajský přebor. Jak jste sestup vy osobně prožíval?

Musím se přiznat, že mě to velmi mrzelo.

V 1. A třídě vás ale nečekal žádný med. Úvod soutěže vyšel, pak ale přícházely ztráty. Proč?

Začátek soutěže jsme hráli v úplné sestavě. Po zranění klíčových hráčů dostávali šanci mladší spoluhráči, kteří se ještě musí přizpůsobit důrazu 1. A třídy.

Nakonec nemůžeme hodnotit nic jiného než podzimní část. Jaká z vašeho pohledu byla?

Tým, že se zapracovávají mladší hráči, tak si myslím, že nebyla vůbec špatná. Některé zápasy měly velkou kvalitu.

Nakonec z toho bylo umístění kolem středu tabulky. Odpovídá to současným možnostem týmu?

Jelikož bylo odehráno jen půl sezony a první jarní zápas nebyl z naší strany

špatný, myslím si, že bychom se pohybovali v horní části tabulky. Co na předčasný konec sezony říkáte?

Myslím, že je to správné rozhodnutí. Zdraví je důležitější.

Jaké jsou současné cíle bělohradského A týmu?

Určitě se dobře připravit na novou sezonu, hrát v horní polovině tabulky a hlavně mít z fotbalu radost.

Ještě donedávna jste platil za velmi důrazného útočníka. Voní vám styl 1. A třídy?

Už od konce minulé sezony jsem se posunul na pozici středního obránce. Důraz v 1. A třídě mi sedí.

Jaká je úroveň druhé nejvyšší krajské ligy?

Úroveň je dobrá. Rozdíl oproti přeboru vidím v taktice, ale zápasy jsou o to víc bojovné.

Co děláte v pauze bez fotbalu? Udržujete se v kondici?

Věnuji se víc rodině. Kondici se snažím pořád udržovat. Máme od naše-

Jiří Odvárko si kryje míč před soupeřem z náhodského běčka.

Foto: fotbalfoto.cz - Michal Malý

ho trenéra dobrovolné tréninky, tak se je snažím plnit a ještě je doplňuju o výlety na kole a posilovnu.

Poměrně dlouho jste laboroval se zraněným kolenem.

Ano, pauza na doléčení teď přišla vhod.

V Bělohradě působíte již dlouhou dobu. Na jakou sezonu, zápas či moment si vzpomenete jako první?

Určitě na vítěznou sezonu 2015/2016 v 1. A třídě a návrat do krajského přeboru. A moment? První

gól za Bělohrad do sítě Hořic.

(pvh)

JIRÍ ODVÁRKO

Narozen: 8. května 1986 v Jičíně.

Výška/váha: 187 cm/94 kg.

Mateřský klub: FK Kopidlno.

Hráčská kariéra: FK Kopidlno, 2007 - FK Nový Bydžov, 2008 - Sokol Miličevce, 2013 - ? TJ Lázně Bělohrad.

Úspěchy: Postup s FK Kopidlno do 1. B třídy (2009 - 2010), postup s Lázněmi Bělohrad zpět do KP (2015/2016).

Tým Bělohradu v minulou sezóně sestoupil z krajského přeboru.

Foto: Miloš Kittler

MARTIN DIVIŠ, ZÁLOŽNÍK ČESKÉ SKALICE:

Fotbal v Německu? Spíš o důrazu a běhání

Vydal se na zkušenou. Záložník Martin Diviš okusil zahraniční angažmá v Německu. Po šesti letech, během kterých oblékl dres dvou klubů z nižších soutěží, se rozhodl pro návrat do českých luhů a hájů. V jarní části sezony měl pomoci svému mateřskému klubu z České Skalice v AM Gnoi I. A třídě. Ale těžký soupeř jménem koronavirus byl proti. „Cíl byl a nadále je návrat do krajského přeboru,“ přiznává osmadvacetiletý záložník.

Martine, co vám působení v Německu dalo?

Určitě mnoho zkušeností, poznal jsem skvělé lidi, jinou mentalitu a byl del v krásném Bavorsku.

V jakých týmech jste působil?

První půl rok jsem hrál v FC Vilshofen, kde se hrála Bezirksliga a po půl roce jsem odešel do RSV Walchsing, kde jsem působil pět a půl roku.

Když srovnáte český a německý fotbal, v čem spatřujete největší rozdíl?

V nižších soutěžích v Německu je to spíš o důrazu a běhání, zato v Česku se hraje víc takticky a technicky. Jinak největší rozdíl je asi ve financích.

Jak jste fotbal v Německu kloubil s prací?

Šest let jsem žil a pracoval v Německu, takže jsem dojíždění do Česka řešil jen mimo sezonu. Měl jsem to docela daleko a dojíždět každý víkend 400 km jen na zápas a zase zpátky jsem nechtěl. Skloubit by to ale

určitě šlo.

Teď jste zpět v Česku. Ale sezona byla vinou koronaviru ukončena..

Návrat jsem si nemohl načasovat lépe (směje se). Hodně jsem se zpátky těšil. Bohužel s tímhle nikdo nepočítal, o fotbal teď vůbec nejde. Můžeme teď jen doufat, že se vše brzy zlepší.

Vášim mateřským klubem je Česká Skalice. Dáváte si za cíl týmu pomoci zpět do krajského přeboru, kde v minulosti působil?

Určitě to byla a je nadále náš cíl.

Co soudíte o zdejším současném týmu?

Všichni se dlouho známe a myslím, že taková kvalita ve Skalici dlouho nebyla. Je škoda, že sezona skončila, měli jsme v plánu vyhrát všechna soutěžní utkání.

Registroval jste nabídky z jiných klubů?

Nějaké námluvy proběhly, ale už od

Martin Diviš působil také v Německu.

Foto: Archiv M. D.

začátku jsem všem na rovinu říkal, že se vracím jen do Skalice.

Co v pauze bez fotbalu nyní nejčastěji děláte? Udržujete se ve fyzické kondici?

Sleduji Netflix (směje se). Samozřejmě se snažím udržovat - hlavně běháním a cvičením doma. Ale balon, hřiště a pivo po zápase chybí určitě každému z nás.

Co vaše fotbalové plány a ambice?

Chci hrát fotbal pro radost a pro lidi. (pvh)

MARTIN DIVIŠ

Narozen: 5. června 1991 v Jaroměři.

Mateřský klub: Česká Skalice.

Hráčská kariéra: Dvůr Králové, Česká Skalice, Jaroměř, FC Vilshofen, RSV Walchsing.

Oblíbený klub/hráč: AC Milán/David Beckham.

Úspěchy: Celkové působení v RSV Walchsing.

Martin Diviš měl být na jaře tahounem České Skalice.

Foto: Archiv M. D.

JÁN MELEK, ZÁLOŽNÍK LOKOMOTIVY HK:

Zjistil jsem, že bez fotbalu to nejde

Jedním z nejsmutnějších týmů anulované sezony může určitě být hradecká Lokomotiva. Tým krácel za postupem do Votrok krajského přeboru, po podzimu a prvním jarním kole měl v čele tabulky náskok sedmi bodů. K výborným výsledkům výrazně pomohl zkušený Ján Melek. Hráč ze Slovenska, který má však i české občanství a svůj život spojil s městem Hradec Králové, kde pracuje jako lékař. Před čtyřmi lety ho do Lokády přivedl Václav Kotál mladší a Melek potvrzuje, že to má pořád v noze. Jak se dívá na předčasně ukončenou sezonu? *“Je to škoda, ale věřím, že i za rok budeme silní,”* říká rozumně.

Po podzimu jste vládli I. A třídě a očekával se boj o postup, jak moc mrzí, že výsledky byly nakonec anulovány?

Ano, podzimní část se nám velice vydařila, v týmu panovala dobrá nálada i chuť postoupit. To, že letos soutěž nebude mít vítěze nás mrzí, ale předpokládám, že v příštím roce bude tým v podobné sestavě, takže se už všichni nejvíce těší na to, až zase budou moci vyběhnout na trávník a užít si fotbal a partu kamarádů.

V Lokomotivě se sešla skvělá parta kvalitních hráčů, která na kraj určitě má, souhlasíte?

Máte pravdu, tým posílili šikovní hráči a jeho kvalita se ještě pozvedla. Myslím si, že v pohárových zápasech, které jsme s týmy krajského přeboru absolvovali, jsme jim byli vyrovnanými soupeři.

Co říkáte na střelecké výkony reprezentačního fotbalisty Davida Drozda (18 branek)?

David i Pavel přistupují jak k futsalu, tak i k fotbalu jako profesionálové. Mohlo by se zdát, že se při zápasech v naší soutěži budou šetřit na futsal, který je jejich doménou, nicméně jdou do každého souboje, přihrávky či střely naplno a s odhodláním, takže góly jsou pak pěknou třešničkou na dortu. Osmnáct branek Davidovi určitě

pomůže v psychické pohodě i ve futsalu, a to dál vede k dalšímu individuálnímu zlepšování se každého hráče. Moc mu fandím, aby mu to střílelo i nadále.

Bude těžké najít motivaci do příští sezony, když postup byl hodně blízko?

Myslím si, že celá naše parta hraje fotbal především pro radost, a i tuto komplikaci musíme vzít tak, jak je. Je pravdou, že budeme znovu na začátku cesty za dobrými výsledky, ale takový je život, hlavně abychom se všichni na podzim mohli znovu na hřišti setkávat. **Jak vnímáte současnou situaci z pozice lékaře?**

Tady asi neřeknu nic originálního. Tato situace mě mrzí především za skupiny lidí, kterým se v této době významně zhoršila kvalita života a musí řešit zásadní finanční či dokonce existenční problémy. Snad těch, kteří budou zásadně ovlivněni na zdraví, nakonec nebude tolik. I když lze polemizovat o ovlivnění psychického zdraví velké části populace. Nu, musíme to vydržet, v minulosti museli lidé přežít podle mě ještě větší rány – dlouholeté války, těžší pandemie. Je to pro všechny velká zkouška, ale jak zní okřídlené tvrzení, těžkými situacemi člověk roste.

Ján Melek, opora hradecké Lokomotivy.

Foto: FB Lokomotivy

Když jste poprvé slyšel o koronaviru, čekali jste, že by to mohlo mít takový dopad?

Určitě nečekal. Vidíme, jak s touto pandemií bojuje celý svět a nikdo přesně neví, jak hodně být kupříkladu restriktivní v opatřeních. Je to pro většinu lidstva nová situace, protože většina mladší generace třicátníků či čtyřicátníků za svůj život nemusela řešit tak zásadní otázky. Myslím si, že zejména obyvatele vyspělých zemí, což je většina států Evropy, si dosud na kvalitu života nemohla až tolik stěžovat.

Vy jste ze Slovenska, kde jste absolvoval své fotbalové začátky. A jakou roli zde poté hrál Hradec Králové?

Mé fotbalové mládí je spjato s Popradem, kde jsem prožil většinu svého mládí a v dospousti jsem pak působil v nedalekém městě Svit, který je známý spíše fanouškům basketbalu. Měl jsem štěstí, že jsem mohl hrát fotbal na docela dobré úrovni ve svém místě bydliště. Jako každý kluk jsem se chtěl fotbalu věnovat profesionálně. Po skončení základní školy bylo mým snem přejít na sportovní střední školu Tatranu Prešov, který byl v té době vyhlášeným pro svou práci s fotbalovou mládeží. Tak, jako v mnohých případech, otec rozhodl, že prvořadá je škola, ale já jsem mu za to dodnes vděčný. Svůj život jsem zasvětil medicíně, ale fotbal v něm má nezastupitelnou roli. Do Hradce jsem přijel studovat vysokou školu a po jednom semestru jsem zjistil, že bez fotbalu to nejde. Zašel jsem za tehdejšími trenéry hradecké juniorky panem Milanem Šmardou a Martinem Svědíkem, kteří mě nechali s týmem trénovat a později jsem za běčko

odehrál několik sezon. Jim také patří veliké díky.

Dříve jste to zkoušel i v české doktorské reprezentaci, která je několikanásobným mistrem světa. Jak to vypadalo?

Tím, že mám i české občanství a koneckonců v Česku jsem se i narodil, chtěl jsem zkoušet i působení v reprezentaci lékařů. Absolvoval jsem tam jen malou část přípravy a vyhodnotil jsem, že z časového hlediska bych se týmu nebyl schopen naplno věnovat.

V Lokomotivě jste se k fotbalu vrátil před čtyřmi lety, co vás k tomu přimělo?

Do týmu mě přivedl Vašek Kotál mladší, se kterým jsme hrávali za hradeckou juniorku. Zavolał mi, jestli si nechci přijít jen trochu zatrénovat a znáte to...

Udržujete se nějak v těchto chvílích po sportovní stránce?

V poslední době jsem si hodně oblíbil in-line brusle nebo si chodím zaběhat. Bez sportu bych to vše zvládal mnohem hůře. Stejně jsem vděčný za to, že si mohu svobodně (i když s rouškou) vyběhnout ven a nabít se pozitivní energií. Hodně mně to pomáhá a jak sledují lidi kolem, všem ostatním taky. **Kdy myslíte, že se věci vrátí do normálu? Začne příští sezona v řádném termínu?**

To se neodvažuji predikovat. Moje manželka tvrdí, že jsem v této oblasti spíše pesimista. Samozřejmě, že si přeji, aby to bylo co nejdříve. Možná i samotná medicína přispěla k tomu, že jsem v těchto záležitostech dost opatrný. Nicméně v dobré věci vždy věřím a v koutku duše doufám, že si v létě už zatrénujeme a na podzim vyběhneme k mistrovským utkáním za hlasité podpory fanoušků. (vek)

Lokomotiva si brousila zuby na postup do krajského přeboru. Ján Melek vlevo dole. Foto: FB Lokomotivy

TOMÁŠ KLABAN, ÚTOČNÍK KOPIDLNA:

Vždycky to může být lepší, ale góly potěší

Čekají se od něj góly a on je s velkou pravidelností střelil. Řeč je hráč Kopidlna Tomáš Klabanovi. Šestadvacetiletý borec, jenž si vyzkoušel i krajský přebor v nedalekém Jičíně, na podzim nastřílel v zápasech skupiny A JAKO I. B třídy sedm branek, čímž se řadil do horních pater střelecké tabulky. Týmu už se tolik nedařilo, s devátým místem po první polovině sezony sice spokojenost panovala, ale malý náskok na týmy ze dna tabulky naháněl nepříjemné obavy ze sestupu. Po anulování všech amatérských soutěží si Kopidlno zahraje I. B třídu i příští rok. *“Je to dobře, máme skvělé fanoušky a I. B třída do Kopidlna rozhodně patří,”* říká Klaban, jenž se už těší na přírůstek do rodiny.

Je rozhodnutí fotbalového svazu anulovat sezonu správné, nebo se podle vás mělo počkat?

Já bych to považoval určitě za správné. Jsou důležitější věci než fotbal, čímž je rozhodně zdraví, proto rozhodnutí svazu respektuji a nemám proti němu nic. Samozřejmě mrzí, že jsme přišli o nejhezčí fotbalové období, ale to se nedá nic dělat.

Po podzimu jste byli na devátém místě I. B třídy, panovala v klubu spokojenost, nebo naopak zklamání?

S devátým místem jako takovým by spokojenost panovala, ale všichni víme, jak tabulka vypadala po podzimu. Nikdo neměl jistou záchranu a nikdo pořádně neví, kolik mužstev by v tomto ročníku padalo. Situaci za nás nakonec vyřešila vyšší moc.

Jak probíhala zimní příprava?

Připravovali jsme se především v hale jako každý rok. Řekl bych, že příprava probíhala standardně, v podmínkách, které zde máme.

Na podzim jste nasázel sedm branek, byl jste se svoji formou spokojen?

Myslím, že to mohlo být rozhodně lepší. Za góly jsem samozřejmě rád, nebudu tu tvrdit, že ne. Ale nikdy neproměňte všechny šance, které máte, takže zlepšovat se toho dá stále hodně.

Jaký byl cíl pro jaro?

Hlavním cílem bylo zachránit se. Nebudu tu mluvit o nějakém středu tabulky, kde bychom se nejraději viděli, ale záchrana krajské soutěže pro nás byla hlavní prioritou. V posledních sezonách to tak prostě je.

Jarní část se nakonec ani nerozběhla, jak moc vám fotbal chybí?

My všichni, co hrajeme fotbal, k tomu máme nějaký vztah, takže chybí, ale jak říkám důležitější je zdraví, to máme jenom jedno. Až přečkáme tuhle krizi, tak se můžeme k fotbalu zase vrátit a myslím, že se na něj budeme těšit ještě více.

Udržujete se během vynucené

Tomáš Klaban, střelecká opora Kopidlna.

Foto: Archiv T. K.

pauzu nějak v kondici?

Dvakrát do týdne cvičím a chodím občas i běhat. Snažím se, alespoň trochu, abych nebyl jenom doma.

Kdy myslíte, že se začne znovu

plnohodnotně trénovat?

Snad od nové sezony, tudíž někdy kolem poloviny července, věřím, že to půjde.

Každoročně patříte v týmu Kopidlna k nejlepším střelcům, dříve jste hrál v Jičíně i krajský přebor, máte ještě ambice na vyšší soutěž, nebo vám to doma v Kopidlně vyhovuje?

Vyhovuje mi to v Kopidlně, bydlíme tu s přítelkyní, čekáme rodinu. V Kopidlně jsem vyrůstal a hrál zde od těch nejmenších kategorií. Už jako malý kluk jsem si přál si tu jednou zahrát za muže, což se splnilo. Jen by tomu možná ještě slušela 1. A třída, ale to je spíše takový sen, momentálně na to nemáme kádr.

Začne se podle vás příští sezona v termínu?

Netroufám si tvrdit, ale přál bych si to. (vek)

Tým Kopidlna. Tomáš Klaban dolní řada třetí zleva.

Foto: Michaela Havelková

TOMÁŠ KLABAN

Narozen: 19. března 1994.

Nejoblíbenější klub: Sparta Praha.

Nejoblíbenější hráč: Bořek Dočkal.

Nejoblíbenější jídlo: Špagety.

Podářila se nám věc, se kterou nikdo nepočítal

Překvapením podzimu byly ve B skupině JAKO I. B třídy rozhodně Hejtmánkovice. Nováček soutěže dokázal i o patro výš předvádět pěkný fotbal, na který se naučili chodit diváci. Zkušený tým vedený hrajícím trenérem Miroslavem Harasevičem byl po podzimu pátý. Do jara však kvůli šíření koronaviru ani nestihl vstoupit. Přesto si z letošní sezony celek z Broumovska odnáší samá pozitiva. "Stojí za námi celá obec a máme tu skvělou partu, proto se nám daří," říká Harasevič.

Jak moc mrzí předčasný konec sezony, která byla rozjetá výborně?

Samozřejmě, že nás mrzí takový konec sezony, ale na druhou stranu je to jen zábava a ta musí jít stranou v případě, že se jedná o zdraví.

Je podle vás rozhodnutí FAČR anulovat výsledky správné?

Myslím si, že je to správné, je to asi jediné rozumné řešení, které nikoho nepoškodí.

Páté místo po podzimu je při nováčkovské sezoně v I. B třídě skvělou vizitkou, předpokládám, že hodnotit ho budete kladně?

Ano, podzimní část jsme hodnotili velice kladně a jsme rádi, že jsme všem pochybovačům, kteří se nám na začátku „vysmívali“ a tvrdili, že jsme blázni, zavřeli ústa. Ale na druhou stranu páté místo jsem nepřečesoval, neboť tabulka byla hodně vyrovnaná a každý bod hrál roli.

Co bylo podle vás největším pozitivem podzimní části sezony?

Přilákání diváků na domácí utkání, kde se nám podařilo i díky dobrým výkonům a výsledkům návštěv

zdvojnásobit oproti okresnímu přeboru.

Jak probíhala zimní příprava a byl jste s ní spokojen?

Zimní příprava probíhala dle možností každého z hráčů a úměrně k jejich věku, bohužel do ní v dnešní době hodně zasahují pracovní povinnosti, a tak i kvůli tomu to nebyl žádný zázrak a spokojen být nemohu. Ale to já nejsem nikdy, takže nyní těžko říct. Jarní mače nám neukáží, jak jsme byli skutečně připraveni.

Vy jste v týmu na pozici hrajícího trenéra, jak tyto role zvládáte a naplňují vás?

Vždy je složité být trenérem a zároveň hráčem, ale na druhou stranu máme velmi vyzrálý a zkušený tým a skvělou partu, takže u nás v týmu je to v pohodě. A pokud už je nějaký problém, tak to řeší rada starších, což je vlastně celý tým. Role trenéra mě baví, ale zároveň mě stále hrozně baví hrát a tak pokud budu cítit, že týmu mám stále co dát, tak bych nerad věšel kopačky na hřebík.

V Hejtmánkovicích má fotbal dlouhou tradici, jak moc těší, že se hraje krajská soutěž a ne

Miroslav Harasevič je hrajícím trenérem Hejtmánkovic. Foto: Archiv FVK

pouze okres?

Podářila se nám věc, se kterou tady asi nikdo nepočítal. Možná jen největší blázni snili o tom, že by Hejtmánkovice mohli někdy hrát krajskou soutěž. Ale povedlo se a nejen naši věrní fanoušci, ale i pan starosta a celé zastupitelstvo mají velkou radost a neskutečně nás podporují. Za to jim patří velký dík.

V čem byl největší rozdíl mezi okresním přeborem a nejnižší krajskou soutěží?

Myslím si, že těch rozdílů je více, ale ten nejzásadnější je ve kvalitě hry a ve fotbalovosti všech týmů.

Kdy se situace podle vás vrátí do normálu a začnete plnohodnotně trénovat?

Vzhledem k tomu, že ani naše vláda netuší, kdy se to srovná, tak si ani nedovoluji odhadnout, kdy by se mohlo vše vrátit do normálu.

Začne příští sezona podle vás v řádném termínu?

Nejsem vědema a tak bych se nerad pouštěl do nějakých závěrů. Ale vzhledem k situaci, jaká je, si myslím, že nezačne.

Předpokládám, že se v Hejtmánkovicích bude hrát I. B třída i příští rok?

Snad ano, ale popravdě mám z toho trochu obavy, neboť náš tým je jeden z nejstarších a tato situace může zapříčinit, že někteří už nebudou mít zájem obnovit svou hráčskou kariéru a to by pro nás bylo vzhledem k personální situaci smrtící.

Může mít současná situace ohledně koronaviru nějaký finanční dopad na klub, nebo ho to nehrozí?

Dopad mít bude. Jednak může nastat problém se sponzory, neboť spousta firem bude mít vzhledem k situaci omezené rozpočty, a jednak také naše obec bude muset více šetřit.

Fotbalisté Hejtmánkovic (v bílem) na podzim porazili doma Opočno 2:1.

Foto: Markéta Vlachová

(vek)

PATRIK DOUBIC, ÚTOČNÍK MFK TRUTNOV:

Fotbal chybí, je to moje srdeční záležitost

Fotbalem žije. V Trutnově nastupuje za divizní A tým i za tamější rezervu, která hraje AM Gnol I. A třídu. Za podzim stihl trutnovský kanonýr nasázet dvanáct branek, vše si poctivě rozdělil do obou celků. Především divizní branky mají velkou hodnotu. Dobic byl nejlepším střelcem týmu a výraznou měrou mu pomohl k sedmému místu po polovině soutěže. Předčasný konec letošní sezony pětadvacetiletého hráče hodně mrzí. Ve vynucené přestávce se pro další vydání Fotbalu v kraji rozpovídal i o svém působení v mládežnických týmech Jablonce. "Byly to krásné časy," říká Dobic, jenž se sportu věnuje i ve svém pracovním životě.

Zpět k historii. V mládeži jste bojoval o triko v Jablonci, jsou to hezké vzpomínky?

Na Jablonec mám jen ty nejhezčí vzpomínky. Je to takový rodinný klub. Chování od trenérů až po vedení bylo nadstandardní. Určitě mohu doporučit. Pokud někdo má možnost syna posunout dál, tak Jablonec je určitě správný krok.

Jak zpětně vzpomínáte na svoji premiérovou sezonu v A týmu Trutnova, kdy jste v roce 2013 jako mladíček střelecky zářil a vybojoval si místo v základu?

Vzpomínám samozřejmě moc rád. Byly to trochu krušné chvíle. Končil jsem školu, začínal chodit po brigádách a poté začal pracovat. Do

toho ještě obrovský fotbalový skok. No chvíli jsem se musel rovnat po všech stránkách. Ale chvíle na fotbalovém hřišti jsou ty nejlepší. Jsem rád, že mi to zůstalo až doposud.

Letošní sezonu jste měli v Trutnově celkem dobře rozjetou, jak moc mrzí předčasný konec?

Nehledě na postavení v tabulce tato situace mrzí hodně. Jde hlavně o to, že se nemůžou hrát zápasy, nemůžeme trénovat a scházet se. To je pro všechny, kdo fotbal milují, určitě dost smutná situace.

Bylo správně anulovat výsledky, nebo byste postupoval jinak?

Těžká otázka. Je to určitě nefér vůči týmům, které měly postupové

ambice. Také pro týmy, které přes zimní přestávku posilovaly, aby soutěže zachránily. Pokud jde ale čistě o můj názor, tak toto rozhodnutí bylo určitě správné.

Vám osobně se střelecky dařilo. Panuje s šesti podzimními brankami v divizi spokojenost?

Se šesti brankami spokojenost je. Musím ale přiznat, že branek mohlo být daleko a zároveň i bodů. To bych ale možná byl jinde, kdybych vše proměnil.

Navíc jste stihl i stejný počet branek v I. A třídě za trutnovskou rezervu, kde jsou největší rozdíly mezi soutěжами?

Těch rozdílů je hodně. Osobně si myslím, že největší fotbalový skok je právě mezi krajskou soutěží a divizí. Největší rozdíly jsou v taktické části. Vše je mnohem rychlejší, máte na všechno méně času. Celá herní činnost je oproti 1. A třídě na úplně jiné úrovni.

Jaké byly v klubu cíle pro jaro?

Hrát co nejvýše v tabulce. Mít co nejdříve jistotu záchrany. Pak se hraje víc v pohodě a je více prostoru pro zapracování mladých hráčů do

Patrik Dobic, útočník divizního Trutnova. Foto: Archiv P. D.

sestavy.

Jak moc vám fotbal v těchto dnech chybí, přece jen jste s ním v posledních měsících trávil hodně času?

Strašně moc. Ještě o to víc, když se i moje zaměstnání pohybuje kolem sportu. Fotbal je po mě rodinně srdeční záležitost. Na jaře jsem chtěl opět začít alespoň po okrese pískat. O to více se těším, až se opět začne hrát.

Udržujete se nějak v kondici. A dostali jste individuální plány od trenéra?

Chodím každý den běhat. Někdy delší, někdy kratší trasy. Momentálně se to dá už zpestřit tenisem či nohejbalem. Pokyny, jak se udržovat, jsme od trenéra dostali.

Kdy myslíte, že se současná situace uklidní a věci se vrátí do normálu?

Doufám, že co nejdříve. Hrát se začne v červenci pohárem jako vždy. Budou ale stále omezení, co se týče počtu lidí. Bojím se toho, že omezení bude trvat až do nového roku, kdy se uvidí, jak se celá situace zvládá. Situace se ovšem může měnit ze dne na den.

Začne příští sezona v řádném termínu?

Jak jsem již říkal. Začátek podle mě bude v klasickém termínu. Budou jistě ze začátku tvrdší opatření, které se postupem času bude mírnit. Hlavní je ať to všichni přečkáme ve zdraví.

(vek)

V zimě se Trutnov a v jeho modrém dresu i Patrik Dobic poměřil s rezervou FC Hradec.

Foto: fchk.cz

Pro mě je důležité, jak se kluci cítí po tréninku

Hořice, Hradec Králové, Nový Bydžov. To jsou dosavadní štace Radka Kareše. Rodák z Hořic, byť nikdy „závodně fotbal nehrál, v roce 2014 zabředl do trenérského řemesla a v tomto sportu podporuje své dva syny. V současnosti je koučem kategorie U12 v Novém Bydžově. A podzim jeho svěřencům vyšel. „Kluci makali na sto procent,“ pochvaluje si. S trénováním jste začínal v Hořicích.

Začátky nebyly zrovna ideální, protože jsem se snažil vybočit z nějakých kolejí, které byly jasně položeny. V podstatě jsem chtěl více komunikovat s vedením klubu a zajišťovat klukům lepší podmínky pro trénování. Zapojil jsem naši firmu do sponzorství klubu, více komunikoval s rodiči a ono to postupem času šlo. Začínal jsem u kluků z předpřípravky, takže to bylo o to citlivější. Nicméně s odstupem času si myslím, že můj postup a metody byly správné.

Na tréninky jste nejdříve docházel se svými syny. Co bylo spouštěčím motorem toho, že jste se rozhodl pro trénování?

Nejdříve to bylo s mladším synem Jirkou u předpřípravky. Staršího Matyáše jsem vodil na tréninky, ale v jeho kategorii koncem sezony končili trenéři a postupovali s jiným týmem do starší kategorie. V té době se mi v hlavě zrodila myšlenka plnohodnotného trénování, a tak jsem ji začal rozvíjet. Nejsem zastáncem neucelených myšlenek a neúplných řešení, chtěl jsem dosáhnout výš a dopřát nejen synům, ale i ostatním klukům lepší tréninkové zázemí. Spouštěčím motorem tedy byla absence trenérů.

Pak jste se začal vzdělávat. Plánujete se trenérsky posouvat dál?

Ano, udělal jsem si C licenci. Na

samovzdělávání jsem nezaněvil, absolvoval jsem trenérský kurz Coerver, jezdím na různé semináře a školení a letos jsem si zvýšil trenérskou licenci na UEFA B. Učit se člověk může celý život, takže si chci své obzory rozšiřovat i do budoucna. Na kurzech B licence jsem se setkal se zajímavými lidmi jednak z amatérského fotbalu, ale zároveň i s profesionály, získal nové přátele a už s touto informací pracuji a plánuji svých kontaktů využít. Chci si rozšiřovat trenérské zkušenosti a dovednosti. Myslím si, že celoživotní vzdělávání je krok správným směrem a hlavně možnost osobního růstu.

Krátce jste působil v Hradci Králové, kde jsou pochopitelně lepší podmínky. V čem jste spatřil největší rozdíl?

Působil i nepůsobil. V roce 2016 přestoupil do FC HK starší syn Matyáš a v roce 2017 mladší Jirka. Od té doby jsem byl v HK velice často. Svůj volný čas jsem nabídl trenérům z FC a příležitostně jsem měl možnost trénovat. Jednalo se o kategorie od U7 do U11. Největší rozdíl v trénování v profi klubu oproti tomu amatérskému je v samotném týmu hráčů. V amatérském fotbalu řešíte spoustu problémů, jako je dostatek hráčů, jejich výkonnost, nesourodost a nevyváženost týmu, docházku na tréninky, účast na

víkendových zápasech a podobně na rozdíl od profiků, kde všechno šlape jak má, téměř ideálně.

Pokračujte.

Organizace tréninku je trochu odlišná, nicméně v samotném trénování velké rozdíly nespátřuji. Hlavním rozdílem je i výběr soupeřů, kdy kluci z Hradce, který patří v mládežnickém fotbale na republikovou špičku, mají možnost hrát proti klukům z prvoligových týmů, účastnit se prestižních turnajů po celé republice i v zahraničí, jezdit na pravidelná soustředění a v neposlední řadě účastnit se různých akcí klubu - například projektu zdravého stravování a podobně. Jelikož jsem byl na obou stranách barikády, snažil jsem se hořickým klukům zprostředkovat různá přátelská utkání a fotbalové akce typu doprovod hráčů na mašovicím stadionu v Hradci, ale i jinde, kupříkladu v Liberci.

Máte na své syny vyšší nároky?

Asi ano. Jako jejich táta znám jejich potenciál, a tak je jsem schopný v určitých momentech korigovat. Oba kluci milují nejen fotbal, ale i sport jako takový. Topový je však fotbal a myslím, že už jim zůstane. Do jejich tréninků jim nezasahuju, ale po nich a nebo po zápasech se otevřeně bavíme o všem, co se povedlo, ale i nepovedlo. Větší nároky na kluky mám ve zdravém životním stylu, ve kterém je s manželkou poctivě podporujeme, ať jde o zdravé stravování, sport či aktivní i pasivní odpočinek.

V jakých klubech oba nyní působí?

Starší Matyáš je v U12 v RMSK Cidlina a mladší Jirka v U9 v FCHK.

Vy sám jste nikdy fotbal „závodně“ nehrál. Může to být v trenérské práci určitý limit?

Fotbal je hra, kterou miluju. Hrál jsem ho jako kluk, dokud jsem měl možnost. Ze zdravotních důvodů to však nešlo závodně. O to více jsem ho ale hrál na amatérské úrovni a rozhodně jsem nestrádal. Cestou do školy a ze školy jsme s bráchou kopalí do všeho, do čeho se dalo. Kdybych si měl vyzvednout všechny míčky a míče, které mi učitelé ve škole zabavili, tak se mi to do osobního auta nevejde. I po škole jsme hráli pořád, ale pak přišlo dospívání, vysoká škola, vojna, práce na třísměnný provoz a fotbal mi vyšuměl ze života. To, že jsem fotbal nehrál závodně pro mě limitem jistě je, nicméně ty zkušenosti i dovednosti, na které někdy nestačím, získávám od skvělých lidí, kteří se pohybují kolem mě.

Na co jako trenér kladete největší důraz?

Pro mě jako trenéra je důležité, jak se děti cítí po tréninku. Chci, aby si z každého tréninku něco odnesly, aby ho prožily naplno, aby si ho užily, třeba se i něco nového naučily a hlavně, aby se těšily na ten příští. Důraz kladu i na intenzitu tréninku – trénujeme tak, jak hrajeme. A dalším důležitým aspektem pro mě je nejen vztahový trojúhelník hráč – trenér – rodič. Milovat fotbal! Malí kluci potřebují být každodenně na míči, k tomu potřebují podporu od rodičů a s pomocí fotbalového klubu se z děcka stane opravdový fotbalista.

V současnosti působíte u týmu RMSK Cidlina U-12. Jak jste byl s podzimem spokojený?

Moc. Kluci makali na sto procent, poctivě trénovali a vyhrávali. V U13 i U12 jsme po podzimu shodně skončili ve své skupině České ligy žáků na krásném čtvrtém místě.

Pak byla sezona ukončena.

Tu situaci vcelku chápu, s restrikcemi souhlasím a doufám, že se s klukama potkám zase brzy na hřišti. Nechci do toho zatahovat své politické názory, ale podle mě se už otvírají nártka stadionů a je vidět plamének naděje i pro amatérský fotbal. Všichni už potřebujeme jít ven...

Chybí vám už ten tradiční kolotoč – tréninky, zápasy?

Samozřejmě. Na druhou stranu jsem ale zjistil, co všechno jsem zanedbával a na co všechno neměl dostatek času, takže to doháním nyní, ať se jedná o rodinu, zahradu, práci i koníčky. A jelikož mám Matyho a Jirku, jsem s nimi i nyní třikrát týdně na hřišti. Takže kolotoč se točí pomaleji, ale stále.

Mimo to vedete firmu. Jak moc je to v kombinaci s fotbalem časově náročné?

Jsem jedním jednatelem logistické společnosti, a tak mám zodpovědnost nejen za sebe, ale i za naše zaměstnance. Práci vykonat musím a pak odpoledne alou rozvést děti na tréninky, odtrénovat, posbírat děti a večer domů. Bez manželky bych to ale nedal, té patří největší díky. Mít doma tři fotbalisty není lehké. Pravdou je, že si svůj čas mohu přizpůsobit svým potřebám, a to právě kvůli velké časové náročnosti. (pvh)

Radek Kareš se svými syny - mladší Jirka hraje za FC Hradec, starší Matyáš za Cidlina.

Foto: Archiv R. K.

RADEK KAREŠ

Narozen: 5. červenci 1978 v Hořicích.
Trenérské vzdělání: UEFA B licence.
Trenérská kariéra: TJ Jiskra Hořice (2015-2019, U8 – U11), od roku 2019 RMSK Cidlina.

OCENĚNÍ OFS HRADEC:

Navrhněte Hradecké fotbalové osobnosti 2020

Výkonný výbor Okresního fotbalového svazu Hradec Králové vyhlásil termín nominací na již 14. ročník Hradecké fotbalové osobnosti 2020.

Nominace na ocenění významných osobností hradeckého okresu z řad hráčů, trenérů, rozhodčích, funkcionářů či dlouholetých fanoušků apod. se podávají na Okresní fotbalový svaz Hradec Králové do 30. září 2020 na e - mail lubomir.doudera@tiscali.cz - další informace a tiskopis k podání návrhu zveřejněn na webu OFS Hradec Králové: www.ofshk.cz.

Navrhněte k ocenění neviditelné dělníky fotbalu, kteří po mnoho let slouží klubu svého srdce (nebo i prošli více kluby) a bez nichž bychom si žádný mistr ani přátelák nedovedli představit.

Vaše návrhy pak Výkonný výbor Okresního fotbalového svazu Hradec Králové vyhodnotí, vybere několik nejvýznamnějších, a ti budou oceněni pamětními plaketami a dalšími věcnými cenami. **Lubomír Douděra**

Hradecké fotbalové osobnosti roku 2019.

Foto: Miloš Kittler

GRATULUJEME!

ROZHODČÍ MARTIN GROSSMAN OSLAVIL 50

Nedávno oslavil významné životní jubileum 50 let fotbalový rozhodčí Martin Grossman.

Jako hráč a brankář působil do roku 2003 v těchto klubech: SK Třebechovice p. O. (mladší žáci, starší žáci, dorost, muži), mezitím hostováním SK Jeníkovic, Sokol Malšovice a Sokol Hoříněves.

Od roku 2003 až 2006 vedl jako trenér mladší a starší elvy SK Třebechovice, kde byl v letech 2007 až 2009 sekretářem.

Od podzimu 2010 až dosud je rozhodčím v rámci soutěží OFS Hradec Králové.

Do dalších let mu zejména pevné zdraví, štěstí, osobní spokojenost a radost na zeleném trávníku i mimo něj přejí Komise rozhodčích a delegátů, Okresní fotbalový svaz Hradec Králové i redakce Fotbalu v kraji. (Id)

SOKOL CUP V ROUDNICI

Fotbalový klub SK Roudnice u Hradce Králové by Vás chtěl pozvat na 8.ročník letního fotbalového turnaje Sokol Cup Roudnice 2020, který je vypsan pro ročník 2010 a mladší a uskuteční se 13. 6. 2020.

V případě zájmu o náš turnaj, přihlášku naleznete zde:

<http://sokolcup.webnode.cz/on-lineprihlaska/>

Děkujeme a těšíme se v Roudnici.

SK Roudnice
503 27 Roudnice

David Klapka
Libor Pavlíček
e-mail:
web:

tel: 604 106 260
tel: 603 908 584
libor.pavlicek@hkzabradli.cz
<http://sokolcup.webnode.cz/>

PARTNEŘI OFS HRADEC KRÁLOVÉ
Sezona 2019/2020

OP OFS Hradec minipřípravek ve Vysoké

■ Slavia Hradec Králové

■ Sokol Malšova Lhota

■ Fotbalová školička FC Hradec Králové - červenobílí

■ Sokol Stěžery

■ SK Smiřice

■ FK Vysoká nad Labem - modří

Foto: Lubomír Douděra (6x)

.... s námi budete vypadat jako jeden tým

Stáhněte si katalog na
www.jakojedenteam.cz

2020

WWW.JAKOJEDENTEAM.CZ

PRODEJNA TÝMOVÉHO OBLEČENÍ JAKO

Nejširší sortiment klubového
oblečení v regionu
Najdete nás : Habrmanova 14
500 02 Hradec Králové